

Erősödik a téeszek szocialista jellege

Taggyűlés az agráregyesületben

A Magyar Agrártudományi Egyesület 879 tagot számoló megyei szervezete tegnap, szerdán délelőtt tartotta tisztújító és küldöttválasztó éves taggyűlését Szegeden, a megyei tanács székházában. Részt vett a taggyűlésen dr. Soós Gábor államtitkár, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter első helyettese, Szabó Sándor, a megyei pártbizottság titkára és Nagy István, a Hazafias Népfront megyei bizottságának elnöke is. Dr. Szánier Imrénnek, a megyei szervezet elnökének megnyitó szavai után dr. Soós Gábor idősebb gazdaságpolitikai kérdésekről tartott előadást.

Agrárpolitikánk lényege — mondta az államtitkár —, hogy társadalmunk egyre növekvő igényeit a lehető legmagasabb szinten elégítsük ki. Az a törekvésünk ezzel párhuzamosan, hogy a mezőgazdaságban dolgozóknak a munkaszerződés és más társadalmi rétegek jövedelmével összehangolt jövedelmet biztosítsunk.

Élelmiszer-gazdaságunk mostani helyzetét áttekintve szólt arról is, hogy hazánkban a ma emberének évi élelmiszer-fogyasztása 75 százalékkal haladja meg a felszabadulás előtti időszak egy főre jutó fogyasztási átlagát, és az alapvető élelmiszerekből a megnekedett igények 95 százalékát hazai termékekből fedezzük. Jó ellátást biztosítunk, számos cikkből kínálati pozíciót sikerült elérnünk. Napjaink élelmiszer-gazdaságának gondjaira is kitért, beszélt a zöldség- és gyümölcsstermesztésben évek óta tapasztalható nehézségeinkről is. Devizát takaríthatnánk meg, ha cukorszükségletünket hazai forrásokból fedezhetnénk, mondta, s újra felhívta a figyelmet arra, hogy korszerű táplálkozásunk érdekében a termelés struktúrájában is változtatásra van szükség. Zöldség-gyümölcs gondjaink enyhítésében felfedezhetően még hosszú évekig nem nélkülözhetjük a háztáji gazdaságok és kertek terméseit, amíg a nagyüzemi termelés magára nem tudja vállalni a megoldást. A felfutárlásban az AFESZ-ek munkájára pótolhatatlan szükség van.

Több mint száz országba jutnak el termékeink, devizamérlegünk javult. Kedvező tendencia, hogy az általunk exportált termékek világpiaci ára emelkedett, kedvezőtlen viszont, hogy többszörös áremelkedést tapasztalunk ott is, ahol behozatalra szorultunk.

Az idei gazdasági év eredményeit így összegezte az államtitkár: hasonlóan száraz esztendő csak az 1947-es

és az 1952-es év volt, mindkettő szinte katasztrofális helyzetet teremtett, most ugyanilyen természeti adottságok mellett a tavalyinál is lényegesen jobb termésre számolhatunk be. A mezőgazdaságban dolgozó munkáját, odaadását, a nagyobb hozzáértést, a jobb szakértelmet dicséri ez az eredmény. A szemes termények — búza és kukorica — esetében az egy főre jutó terméseredményeket tekintve a világ első öt országa közé küzdöttük föl magunkat. Elismerést érdemel állattenyésztésünk is, a járványos betegségek ellenére is meghaladta szarvasmarha- és sertésállományunk a tervezett szintet. Tejtermelésünk 12 százalékkal emelkedett.

Befejezésül arról beszélt dr. Soós Gábor, hogy a mezőgazdaság szocialista jellegének növekedése legalább annyira fontos, mint a terméseredmények nagyszerű emelkedése, a mezőgazdaság igazi fejlődését ez a két tényező együtt határozza meg. Nagy változás előtt állunk, felnövekvőben van és a nemzetekváltással egyre nagyobb szerephez jut az új arculatú szövetkezeti parasztság. Termelőszövetkezeteinkben örvendően emelkedik a fiatalok aránya.

A taggyűlés második felében Gyuris Szilveszter, a megyei szervezet titkára számolt be az Agrártudományi Egyesület Csongrád megyei

szervezetének öt éves munkájáról. — Az agrárértelmiség társadalmi szervezetévé vált egyesületünk — mondta —, működésünk segíti a mezőgazdasági tudomány és a termelés fejlődését egyaránt. Szervezetünk tagjai a kutatás és oktatás, a termelés és feldolgozás, forgalmazás és irányítás területén dolgoznak, képzettségükkel, funkciójukkal fogva képesek segíteni a meghirdetett kormányprogramok megvalósítását. A titkári beszámoló után dr. Soós Gábor jutalmakat és kitüntetéseket adott át. A megyénkben élő aranydiplomás mérnökök — Ivánkovics Zoltán, Lázár Lajos, Stieber Lajos és Toronykői Béla — pénzjutalomban részesült. Az egyesületben végzett munkájuk elismeréseként a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta dr. Debrecei István, dr. Hrabovszki Pál és dr. Magasi Dániel, aranykoszorús jelvényt 12, elismerő oklevéllel hat egyesületi tag munkáját jutalmazták.

Új vezetőséget is választott tegnap a megyei szervezet. Az egyhangú szavazás eredményeként elnök ismét dr. Szánier Imre, a Gabonatermesztési Kutató Intézet igazgatója lett, elnökhelyettesé Szabó Sándort, a megyei pártbizottság titkárát, Szilágyi Ernőt, a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet elnökhelyettesét és Takács Ferencet, az állami gazdaságok főosztályának helyettes vezetőjét, titkárrá pedig Gyuris Szilvesztert, a megyei tanács osztályvezető-helyettesét választották meg.

A januárban esedékes országos választmányi küldöttgyűlésre a megyei szervezet 19 küldöttet választott.

Aranyérmes újitók

Kezdeményező szénbányászok

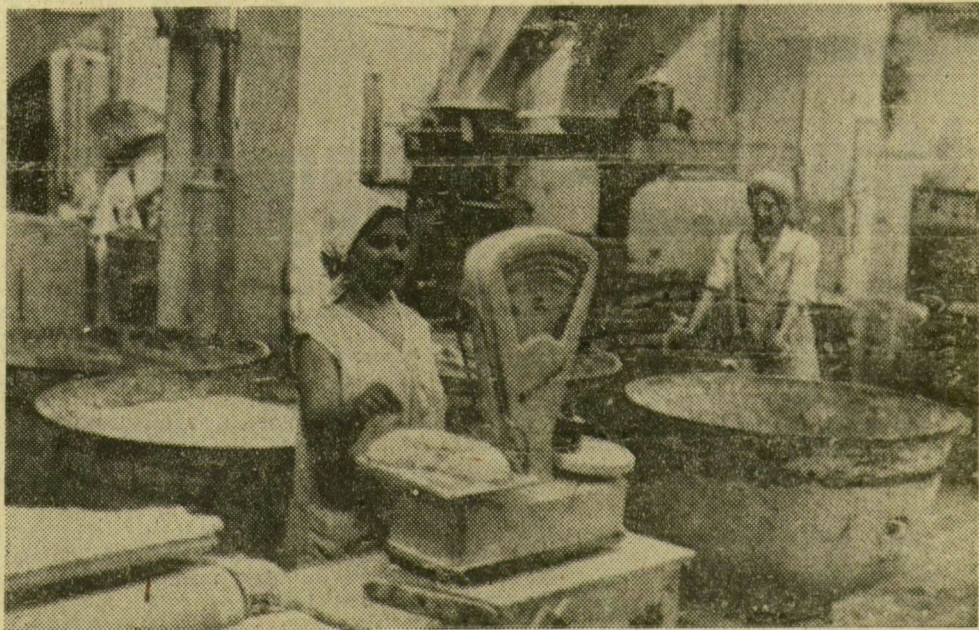
A Tatabányai Szénbányák 29 dolgozóját „kiváló újitó” jelvényt tüntették ki. Ezzel 150-re emelkedett a ki-

tüntetett újitók száma a vállalatnál. Közülük hetvenen a jelvény arany fokozatának tulajdonosai. Aranyérmet azok a munkások és műszaki dolgozók kaptak, akiknek javaslatai eddig egy-, illetve kétféle forint megtakarítást eredményeztek a vállalatnak.

A kitüntetettek népes táborra is bizonyítja, hogy a szénmedencében ismét fellendült az újitómozgalom. A benyújtott javaslatok száma évenként már eléri az 1200—1300-at. Az idén a bevezetett újitások és találmányok gazdasági haszna meghaladja a 150 millió forintot. Mind több fizikai dolgozó kapcsolódik be a mozgalomba: az újitók fele fizikai munkás a vállalatnál. Jelentősen emelkedett az idén a női és a fiatal újitók száma is. (MTI)

Targonca viszi

A Kenderfő és Szövőipari Vállalat újszegedi gyáregységében mintegy négymillió forint értékű rak-tárártéki megtakarítást ért el, mindössze két új típusú, NSZK-beli gyártmányú anyagmozgató targonca beszerzésével. Az egyenként több mázsa súlyú lánchenger tárolóhelyén alkalmazták ezeket a kis járműveket, amelyek előre, hátra és oldalirányban is képesek

Nők — kenyerünkért

Az éjszakai műszak ma hajnalban is 4 órakor ért véget. Ketten hiányoznak, s így az éjszaka tíz ember helyett nyolcan süttöttek hetven mázsa kenyeret. A nyolc ember közül négyen asszonyok.

NEHEZ MUNKA

A műszak este 8-kor indul. Először Venczel Sándorné, bémérő érkezik. Valamivel nyolc óra előtt, mert mire a többiek bejönnek, „nekem már anyagot kell adnom”. Őt követi Németh Margit, a dagasztógép kezelője. Utána jön Györfi Zoltánné, adagológépsor-kezelő. Szabó Béláné pedig minden beosztásban járatos. Ha a munka úgy diktálja, bárki helyett beáll a sorba. Azonkívül ő a bizalmi.

A munkát tehát Venczelné kezdi, s a többiek követik a munka folyamatában.

Azt mondják:

— Hajnalban bizony örülnünk, ha a kezünk pihenhet. Hallgatok az asszonyokat, s közben a férfiakat figyelem. Munkájuk ellen semmi kifogásom, jól dolgoznak, de — úgy tűnik — a nehezét az asszonyok végzik!

A BÉREK

— És a fizetések? Erről azt mondja Szabóné, a bizalmi:

— A férfiak órábéré: 13—14 forint. A nők közül legtöbbet kap a bémérő, mert az ő munkája a legnehezebb. Órábéré: 10,50!

De hát a férfiak — szakmunkások. A nők — csak betanított munkások. Ezt az általános fizetésemeléskor is tapasztalták. Ők csupán négy százalékot kaptak, mert — az indokolás szerint — „a nők nem tanulták meg a szakmát, tehát: ők nem szakmunkások”. Ami persze igaz — papíron. A nők csupán „csinálják a szakmát”. Ugyanúgy és ugyanazt, mint a férfiak. A bizalmi mondja:

— Állítom, hogy néha az asszonyoknak jut a nehezebbje!

— Az éjszakai műszak után hazamennek.

És otthon?

Venczelné:

— A férfiakat otthon várják az asszonyok. Mint bármikor, ellátják őket: ágyat készítenek, reggelit adnak a férjnek. Ha az asszony munkába jár, mielőtt elindulna, megfőzi az ebédet, hogy az ember délből ebédelni is tudjon — utána elmege dolgozni. Ugyanúgy mi is hazamegyünk, s mielőtt a férj munkába indul, elkészítjük neki a reggelit, a gyereket előkészítjük az óvodába, vagy az iskolába, útnak indítjuk őket, s ha nagyobb munka van odahaza, elvégezzük, s utána dél körül lepihenünk, ha lehet. En például tegnap is messze elkerültem az ágyat, mert a nagymosást is el kellett végezniem.

Németh Margit:

— Nekem ehhez képest szerencsém van, mert asszony vagyok ugyan, de elváltam. Kétéves gyermekem van, akit a szüleim a munkaidőre elvállaltak. Válás után futkostam fűhöz-fához, hogy vegyék fel a gyermekemet hetes bölcsődébe, de sehol sem tudtak helyet adni. Anyám velem van, s így délig nyugodtan alszom.

A bizalmi kérdezem:

— Nem tudnak ilyen esetben segíteni?

— Mi is tehetetlenek vagyunk. Csak kérdeznünk tudom: kinek a gyerekét veszik fel bölcsődébe, ha még a Margitét sem?

Azt mondja Németh Margit:

— A minap, persze, kijött az üzemvezetőnk, hozott egy listát, amelyre felírták a nevünket, és egy napi, egy szombati keresetünket. Köszönte velünk: írjuk alá ezt a listát, mert az összeget fel kell ajánlani óvodaépítésre.

Mi így is örömmel „ajánlotuk” fel keresetünket, bár nekünk nem segítenek.

Mintha panasznapon lennénk, most a kenyérkirakók érdekében szólnak. Ők most nem tudnak beszélgetni, mert az utcán a gépkocsik már várják a kenyeret, „nyitásra minden boltban ott kell lennie!” A kirakóasszonyoknak most „hajtani kell”, fűrgén hordják az árut. Az asszonyok a kenyeret kocsikon tolják a pékségből a rakodótérre. Minden kocsira három mázsa húsz kiló kenyeret raknak. A pékségben hőség van, a rakodótérén hideg, mintha az ember az utcára menne. Telen az asszonyok gyakran lesznek betegek. Beszéltek már arról, hogy szállítószalagot építenek, de minden maradt a régi.

— Így, ha valaki megbetegszik — mondják —, a helyére állunk.

TISZTESÉGGEL

Mind ezek ellenére a Maros utcai sütőde asszonyai tisztességgel végzik munkájukat. Venczel Sándorné, a többiek beleegyezésével, mindenki nevében fogalmazott:

— Az ember tíz, meg tizenöt év alatt megszereti a társaságot. Barátok lettünk, és barátainkat nem váltogatjuk minden héten. Igaz, hogy ezért a pénzért kényelmesebb munkát is találnánk magunknak, de tizenöt év alatt a kenyér szerelmesei lettünk, hiányozna az illata. Egyszerűen ezt csináljuk, ameddig bírjuk.

Elbúcsúznak, az asszonyok haza indulnak.

Hajnali öt óra.

Balogh György

Szabadkai küldöttség Szegeden

Jugoszláv testvérvárosunkból, Szabadkáról Szegedre érkezett tegnap, szerdán a Jugoszláv Dolgozó Nép Szocialista Szövetsége központi választmányának delegációja. Vezetője Rózsa Béla, a választmány elnöke, tagjai: Gubi Teréz, a nők társadalmi aktivitásával foglalkozó szakosztály elnöke és dr. Kovács Lajos, az egészségügyi szociálpolitikai és gyermekvédelmi szakosztály elnöke. A vendégeket a népfőnt városi bizottságán fogadták, melyen többek között ott volt Molnár Sándor, a Hazafias Népfront megyei bizottságának titkára, Salamon István, a városi bizottság titkára és dr. Csikós Ferenc, a városi ta-

nács vb titkára is. A delegáció tagjait dr. Kedvessy György, a népfőnt városi bizottságának elnöke köszöntötte, majd Rózsa Béla méltatta a két tömegmozgalom között levő munkakapcsolatok eredményét.

A vendégek délelőtt ellátogattak a 600. sz. szakmunkásképző intézetbe, megtekintették az iskolát, és a tanműhelyeket, s bepillantottak a magyar szakmunkásképzés módszereibe. Ebéd után a Volán 10. sz. vállalat vendégei voltak, a késő délutáni órákban pedig tanácskoztak a két tömegmozgalom vezetői.

A delegáció ma folytatja programját.

Érkezők, utazók

Ülést tartott az Országos Idegenforgalmi Tanács

Szurdi István belkereskedelmi miniszter elnökletével szerdán ülést tartott az Országos Idegenforgalmi Tanács. Az ülésen az idegenforgalmi propaganda 1974-es évi feladatait vitatták meg. Leszögezték: a következő év egyik legfontosabb tennivalója a propagandaanyagok választékának bővítése, és ezeknek terjesztése a hazánkba látogató, főként szocialista országbeli turisták részére.

Budai András, az Országos Idegenforgalmi Tanács titkára az idei első tíz hónap idegenforgalmi mérlegét összegezte. Mint elmondta, október végéig összesen 6,5 millió külföldi fordult meg az országban, 500 000-rel több, mint az elmúlt év azonos időszakában. Ugyanakkor 1 600 000 magyar turista utazott a környező vagy távolabbi országokba, 450 000-rel több, mint 1972. első tíz hónapjában. A külföldre látogatók közül különösen sokan keresték fel idén Jugoszláviát.

A turisták többsége, mintegy 60 százaléka autóval indult külföldi útjára.

Az összes idegenforgalom belől idén a tranzitutazások száma jelentősen növekedett, ezért fontos a határátelkő helyek, a szervizek és kempingek jobb ellátása, és a nemzetközi útvonalakok újabb kereskedelmi egységek építése. A forgalom idén is főként július-augusztus hónapokban tetőzött, a külföldiek hatvan százaléka ez alatt a két hónap alatt érkezett. Eppen ezért továbbra is feladat az idegenforgalmi idény széthúzása. Ugyanakkor még most is Budapest és a Balaton a külföldiek által leglátogatottabb centrum, de a megyei idegenforgalmi hivatalok szervezőmunkájának eredményeként más vidékek iránt is jobban érdeklődnek már a turisták.

Az idegenforgalomból származó bevételek összege idén előre áthatóan 10—15 százalékkal haladja meg az elmúlt évit.